

Plakát z roku 1921: *Donbass je srdcem Ruska*

Co napsal Alexandr Isajevič Solženicyn (1918-2008), nositel Nobelovy ceny za literaturu (1970) v jeho knize z roku 1998 *Rossija v obvale* (Rusko v troskách), konkrétně v kapitole *Slovanská tragédie*:

Necht' Bůh požehná Ukrajině její samostatný rozvoj, ale její neodpuštělnou chybou bylo její nepoměrné rozšíření o území, která do Lenina nikdy ukrajinskými nebyla – dvě Doněcké oblasti, celý jižní pás Novoruska (Melitopol – Cherson – Oděsa) a Krym. Kolik ruských občanů protrpělo s nelibostí a úžasem tuto násilnou, ničím neoprávněnou a bez nejmenšího protestu, s ochablostí naší tehdejší diplomacie uskutečněnou krádež Krymu během čtyřiaadvaceti hodin. I jeho zradu při každém dalším krymském konfliktu. I bez sebemenších politických kroků nepochopitelné předání Sevastopolu, démantu ruské vojenské slávy. Toto zlodějství udělala naše zvolená moc, ale my, občané, jsme včas neprotestovali. A nyní bude třeba našim nejbližším pokolením se s tím smířit na dlouhou dobu. Krádež Sevastopolu je nízkým zlostným pohrdáním celou ruskou historií 19. a 20. století. Při všech těchto podmínkách Rusko nemůže v žádné formě bez váhání zradit mnohamilionové ruské obyvatelstvo na Ukrajině, zřít se naší jednoty s ním. Ukrajinské mocenské kruhy si zvolily cestu usilovného utlačování ruského jazyka.